קטנים גנובים

נפל לידי עיתון (יותר נכון דף גדול מקופל לשניים) בשם כרוז. והוא, כנראה, עיתון פנימי של פלוגה ו' שעשתה מילואים אי־שם באוגוסט 1988. מאחר ואין סיכוי שכרוז נפל גם לידכם, הרשו לי להביא לפניכם כמה קטעים מתוכו ויותר לא תגידו שלצה"ל אין חוש־הומור.

אגב, על העיתון, בדף האחרון בצד ימין למטה, כתוב: "מרח, טרח, צרח, דרך, סרח, כרך וברח: הרך אורי אורבך."

לא הצלחתי לאתר את האורי אורבך הנ"ל, ולכן אני שולחת לו תודה ודרישת־שלום מעל גבי מדור זה, ואם שוב יקחו אותך למילואים ושוב תוציא עיתון — שלח לנו העתק לשמח גם אותנו.

מחלקת ילדים

טפנוקים אולטרה — לפישרים גדולים במיוחד. חיתולים חד־פעמיים בעלי כושר ספיגה רב ביותר, עשויים מחומר השומר את ההפרשה רחוק מעורו של התינוק גם כשהחיתול רטוב מאוד. כדאי לנסות. טפנוקים אולטרה בשני גדלים — 47. 18 שקלים לחבילה.

★ ★ ★

סידרת מוצרי ביב־ציה לטיפול בתינוק, תוצרת כ־צ־ט — תחליב לתינוק 9.66 שקלים, אל־סבון, קרם נוזלי במחיר 7.30 שקלים ושמפו לתינוק המונע צריבת עיניים במחיר 8.61 שקלים.

★ ★ ★

שני מישחקים חדשים לימים הגשומים והחשוכים: מישחק הרמז של חברת קוד קוד. מישחק שבו מחפשים את הרוצח באמצעות רמזים מיסתוריים. כל כך מסובך עד שהבן שלי, אחרי שקרא את ההוראות שלוש פעמים, אמר שהמישחק הזה הוא כנראה מיבחן קבלה למוסד. 44 שקלים.

★ ★ ★

נעלי הבית קישקוש, שאני לא מורידה מרגלי כבר שנה, מיוצרות עכשיו גם לילדים. הנעל עשויה מספוג מיוחד, המשמש לריפוד טנקים ומברי־כותנה בצבעים נהדרים. 27.90 שקלים והמלצה אישית שלי.

★ ★ ★

לילדות מגונדרות מאוד, שרוצות לחקות את אמא, מוכרים עכשיו בחנויות־הצעצועים צמידים ושרשרות בצבעים יפים, מסרקים, מראות, שפתונים, סומק ואפילו צלליות לעיניים. תוצרת גלוב מיובא על־ידי צעצועי אלדה. מחירם מגיע ל־4.80 שקלים.

★ ★ ★

ועוד מישחק חשבלון של אורדע. לילדים מגיל 7 שיודעים קצת חשבון ושההורים שלהם רוצים שהם יידעו הרבה חשבון. נחמד ומעוצב יפה.

★ ★ ★

מוצר חדש בארץ — גלאי עשן לחדרי ילדים ותינוקות שמשאירים להם תנור חימום בחדר. 54.70 שקלים בחנויות ש"לב — ובעצם למה לא לחדרים של לא־ילדים?

הילה, דור, תמרה ורותם משתעשעים ב"קישקושים"
מספוג המשמש לריפוד טנקים

מילחמת גאזים

אני בכלכלה, במדד־יוקר־המחייה, באינפלציה וברי־רידנדים לא מבינה כלום. עובדה זו, אגב, עוזרת לי לישון בלילה כמו תינוק. מה יש לי בכלל לדאוג. אמרו לי שעצרנו את האינפלציה ושהמחירים עולים — אם הם עולים בכלל —

באחוזים קטנים מאוד — איזו סיבה יש לי לא להאמין להם?

וגם הסבירו לי שאם המדד עלה, למשל ב־1%, זה סימן שבשביל משהו ששילמתי עבורו 10 שקלים, אני אשלם עכשיו 10.10 שקלים. באמת לא נורא.

אלא שהיום בבוקר, בדיוק בזמן שהתחלתי לבשל ריבה, נגמר לי הגאז. מיידד טילפנתי לחברת הגאז וביקשתי מהם לשלוח לי בלון אחד. כמה כסף אני צריכה להשאיר מתחת לבלון, שאלתי. 21 שקלים, ענו לי. רשמתי מיידד צ'ק, אבל תוך כדי כתיבתו שמתי לב שעל החשבון הקודם של הגאז היה כתוב ששילמתי אז, בחודש יולי 1988, 11.80 שקלים עבור בלון גאז.

גם לבנ־אדם שאינו מבין כלום במדד ובאינפלציה זה נראה משונה. בשישה חודשים עלה מחירו של בלון גאז בכמעט 80%, כלומר בחשבון סופי המחיר עולה ב־160% בשנה.

האם יכול להיות שהממונים על האינפלציה והמדד פשוט לא מודיעים לחברות הגאז מה קורה?

לילה טוב

מי אמר שפירסומת זה לא דבר חשוב? כן, זה נכון שהפירסומת עשויה כדי לשכנע אותנו לקנות משהו, אבל פה ושם, עם לקנות או בלי לקנות, אנחנו גם לומדים דברים חשובים.

חברת עמינח, המייצרת רהיטים ומיזרונים, מאוד רוצה למכור לנו מיטות חדשות ומיזרונים חדשים. ולכן פנו לכל מיני מומחים של שינה (מהמילה לישון) ושאלו אותם שאלות.

מכל התשובות הם כתבו ספר ואת הספר הזה הם נותנים עכשיו בחינם בכל רשת עמינח בארץ, גם אם לא קונים מיטה או מיזרון.

הידעתם למשל שבמשך חיינו אנחנו מקדישים:

בסיפרון אפשר למצוא גם תיאור אופטימאלי של הסביבה שבה ארם ישן, מה לעשות כדי לישון טוב (טפרטורה, צבעים, כיוון מיטה וכו'), וגם עצות למתקשים להירדם, ולא רק ספירת כבשים.

אחרי קריאת הסיפרון הלכתי לבדוק איזה סוג היא המיטה שעליה אני ישנה כבר 15 שנה. אמנם עמינח. הבעיה שלי היא שאני לא מצליחה לקום מהמיטה אף פעם לפני 10. האם יש איזה מיזרון לאנשים מסוני?

מילות פרידה

ובכן, קוראים יקרים, לכל דבר יש סוף, אמר המשורר. אחרי חמש שנים אנחנו נפרדים. במשך חמש שנים כתבתי לכם כל שבוע מה עבר עלי ומה לא, הצעתי לכם הצעות שונות, סקרתי את השוק הישראלי, סיפרתי סיפורים, העברתי ביקורת, חילקתי מחמאות, ואתם קראתם ולפעמים גם הגבתם.

עכשיו זה נגמר. לא שנמאס לי, חלילה, אלא שמשבוע הבא פשוט לא יהיה לי זמן לכתוב יותר. בשבוע הבא אני אהיה אשה מאוד עסוקה. אני צריכה להתחיל לחפש דירות עבור הילדים, להתעניין בנסיעות סביב העולם, להתכתב עם תאילנד כדי שישלחו לי שתיים־שלוש עוזרות פיליפיניות, אצטרך לנסוע במונית מבנק לבנק כדי לבדוק איפה בדיוק כדאי לי להשקיע את הכסף שלי. אחרי הצהריים אצטרך לנוח קצת, כי לקראת ערב יבואו אלי כל המיסכנים, העניים והשנוררים כדי לבקש תרומות, ובערב ממש, אולי אני פשוט אקפוץ לרומא כי אני מתה על אוכל איטלקי.

אתם רואים, קוראים יקרים, זה לא משהו אישי נגדכם, אני דווקא מאוד אוהבת אתכם, אבל אין לי זמן עכשיו לעבודה. אז תודה עבור הכל ובהצלחה לכולכם.

נ.ב. אם, במיקרה, אני לא אזכה בשישה מיליון שקלים בלוטו (או טוטו), אז הכל נשאר כרגיל, ואתם יכולים לראות קטע זה כמבוטל.